

kunde etableres. Den har været til alles og navnlig til Forbrugernes Tilfredshed.

FørsteNæstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Viborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) fremførte et bestemt Eksempel paa, at Mælkeprisen var sat i Vejret, men dette kan ikke være Lovgivningsmagtens Skyld. Det ærede Medlem maa i saa Henseende henvises til Administrationen, som har at gøre med at føre Loven ud i Livet. Det forekommer mig, at der kunde være Tale om nogen Ulovlighed, men Administrationen maa vel have skønnet at det kun var de Udgifter, som laa imellem den Pris, Producenterne maatte faa, og den Pris, Forbrugerne betalte, som var lagt paa.

Ministeren sætter nu denne Sag paa Spidsen efter naturligvis gentagne Gange at have ladet forstaa, at det var ham meget ubehageligt at skulle tvinges til at diskutere med saa menigt et Medlem af Rigsdagen som mig, ved at sige, at det kan ikke være ud over et enkelt Medlems Mening, at den danske Stat skal betale for Smør, som spises i England. Det, jeg har sagt om dette Forhold, er, at det er et ganske urimeligt Standpunkt, at Staten, naar den bestemmer en Pris, siger: Hvis der kan indvindes noget udover den Pris, vi her bestemmer, tager vi det i vor Lomme, men bliver der Tab, skal Producenterne selv bære det. Med andre Ord: man tager den Chance, der kan blive ved en eventuelt højere Pris, men tager ikke mindste Del af Ansvar, hvis Prisen gaar ned. Dette er et urimeligt Standpunkt, men jeg indrømmer, at som Forholdene ligger i den korte Tid, som staar tilbage, vil Sagen, saa vidt man kan se, i Øjeblikket, hvilket for øvrigt ikke kan være ganske bestemte, ikke faa praktisk Betydning. Derfor vil jeg for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne ikke paa dette Tidspunkt kræve Lovforslaget henvist til et Udvalg.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg har aldrig ytret nogen Uvillie mod at diskutere med det ærede Medlem, jeg har tværtimod ofte med Fornøjelse diskuteret med ham, han er jo ogsaa et fremtrædende Medlem af sit Parti, siden Ordførerskabet i en saa vigtig Sag som den nærværende er betroet ham. Hvad jeg har bemærket var rettet mod Udtalelser, om hvilke jeg formoder, at det ikke var Partiudtalelser, hvad det ærede

Medlem ogsaa udtrykkelig har bekræftet, idet han har udtalt, at det af ham fremførte Forhold ikke var drøftet i Partiet, men han udtalte Haabet om at finde Tilslutning dertil. Overfor dette har jeg sagt, at det vilde jeg ikke tro, før et dertil befuldmægtiget Medlem udtalte det. Dette dertil befuldmægtigede Medlem kan jo blive det ærede Medlem selv ved en senere Lejlighed, men foreløbig har han altsaa ingen Fuldmagt til at udtale det, og det glæder jeg mig over. Det ærede Medlem fremstillede nu Sagen saaledes, at det, jeg for de kommende Maanedes forfægter, er, at et eventuelt Tab paa Smørproduktionen skal bæres af Producenterne, medens en eventuel Gevinst skal gaa ind i Statskassen. Det ærede Medlem opnaar derved endnu en Gang at stille Forholdene fuldkommen paa Hovedet. Hvad der er Tale om, er en 12 Maanedes Periode, for hvilket Tidsrum Staten, for at der kan sælges Smør til den bestemte Pris og garanteres Producenterne 5,50 Kr. for det til Hjemmemarkedet afleverede, har udbetalt 50—60 Mill. Kr. Der afventes nu en endelig Opgørelse i Henhold til Smørloven, som skal bestemme, hvor meget Statens endelige Tilskud til dette Formaal bliver. I den hidtilværende Periode har Producenterne for alt det til Hjemmeforbruget leverede haft en Pris 5,50 Kr. og ved al Eksport haft en Pris, der ligger fra 9 Kr. og til 5,40 Kr. — den sidste er den, som er betalt i nogen Tid af det engelske Marked —, altsaa en Pris, som ligger betydeligt over de 5,50 Kr. Den Fordel, som eventuelt indvindes ved en kommende Overpris, ønsker nu det ærede Medlem fuldt ud sikret for Producenterne, saaledes at et eventuelt Tab skulde føres over paa Statskassen, medens jeg hævder, at hele Ordningen selvfølgelig maa gøres op fra Ordningens første til dens sidste Maaned. For at der skulde komme en Gennemsnitsvarepris i Eksporten under 5,50 Kr., skulde Smørret synke til en utænkelig lav Pris i de kommende Maaned. Men jeg forstaaer, at det ærede Medlem har tænkt sig Muligheden af, at nu skulde vi lade Smørordningee opgøre pr. 1. September, for at fra den følgende Tid Muligheden for en øget Produktionsfortjeneste skulde tilfalde Producenterne. Dette kan jeg ikke finde nogen som helst Grund til. Det, det ærede Medlem teoretisk har fremsat, kan udtrykkes saaledes, at vel ønsker man et frit Marked og fri Disposition og glæder sig derover, men hvis det frie Markeds Tilstand medfører visse Ulemper, vil man ikke have dem.